

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

‘Ο ‘Οθέλλος του Βέρδη ἐν Παρίσις.—ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὸ μέγα προτελευταῖον ἔργον τοῦ ἐκ τοῦ μικροῦ χωρίου Busselo μεγάλου μελοποιου Verdi, ὁ ‘Οθέλλος, λυρικὸν δράμα εἰς πράξεις τέσσαρας, οὐ τὰ ἔπη ἐποίησε κατὰ τὸ σεκσπέρειον δράμα ὁ ἐπίσης μελοποιὸς Arrigo Boito, ἐξετελέσθη πρὸ ὀκταμήρου περιπνὺν ἐν τῷ Μεγάλῳ Μελοδράματι τῶν Παρισίων κατὰ ἐκδοσὶν γαλλικὴν τῶν Camille Du Locle καὶ A. Boito. Τὴν ἐπιούσαν τῆς πρώτης, ἀπασαὶ αἱ ἐφημερίδες τῶν Παρισίων παρέσχον τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῶν πολυστήλους ἀναλύσεις τοῦ δράματος καὶ εὐνοϊκωτάτας γνώμας περὶ τοῦ μέλους. Ἀπασαὶ δὲ τὸν θαυμασμὸν αὐτῶν ἐξεδήλουν πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις, καίπερ τὸ ὀγδοηκοστὸν (ἔγενν. τῇ 9 ὀκτωβρ. 1814) ἄγων ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἀκαμῖος καὶ νεάζων τυγχάνει ὢν καὶ ὡς ἐξηκοντούτης παρίσταται, πρὸς ἐκεῖνον, ὅστις κατ’ ἐϋφῶ γαλάτῃν θαυμαστὴν αὐτοῦ ἔχει «τὴν αἰωνίαν νεότητα, τὴν τῆς ἀθανασίας». Δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν ἀτυχῶς ὁ χῶρος ἵνα ἐκτενῶς ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν κρίσεων τοῦ παρισίου τύπου ἐπὶ τοῦ ‘Οθέλλου, περὶ δὲ τοῦ Βέρδη ἱκανὰ ἐγράψαμεν, ὅτε ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτευούσῃ τὸ νεώτατον αὐτοῦ ἔργον ὁ Falstaff ἐξετελέσθη, ἐπίσης παρόντος ὡς νῦν τοῦ Βέρδη, καὶ σὺν αὐτῷ τῶν φίλων καὶ συνεργατῶν αὐτοῦ Boito καὶ Ricordi.

Νῦν θὰ περιορισθῶμεν μόνον εἰς τὰς τιμὰς, ὧν ἔτυχε ὁ μέγας μελοποιὸς κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ‘Οθέλλου αὐτοῦ. ‘Ο Βέρδη κατὰ τὴν πρώτην πράξιν εὐρίσκετο εἰς τὸ βάθος τοῦ θεωρείου τῆς διευθύνσεως. Ἐξελθὼν δὲ μετὰ τὸ πέρας τῆς πράξεως ὅπως μεταδὰς συγχαρῇ τοῖς ἐρμηνεῦσι τοῦ ἔργου αὐτοῦ, συναντᾷ τὸν ἐπὶ τῶν Ὁραίων τεχνῶν ὑπουργόν, τὸν συνταγματάρχην Chamoin μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας κ. Ressiman, οἵτινες ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ὅπως ἐν ὀνόματι τοῦ παρευρεθέντος ἐν τῇ παραστάσει προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Casimir-Perier προσκαλέσῃ τὸν ἐξοχὸν καλλιτέχνην εἰς τὸ θεωρεῖον αὐτοῦ.

Οὕτως ὁ Βέρδης ἔσπευσε εἰς τὸ προεδρικὸν θεωρεῖον παρακολουθούμενος ὑπὸ μεγάλου πλήθους. Ἐν τῷ προεδρικῷ θεωρείῳ μετὰ τὴν θερμὴν δεξιῶν ἦν ἐποικήσατο τῷ Βέρδῃ ὁ πρόεδρος, ἐπέδωκε τῷ μελοποιῷ τοῦ ‘Οθέλλου τὰ σήματα τοῦ Μεγαλοσταύρου τῆς Λεγεώνας τῆς Τιμῆς, ἐπιλέγων: «Λογίζομαι κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον εὐτυχής, εἴπεν ὁ κ. Casimir-Perier ἐν προφανεί συγκινήσει, ἐπιδιδούς ἡμῖν τὰ σήματα ταῦτα, καθ’ ὅσον ἐν τῇ νεότητί μου προσκαλέσατε τὴν πρώτην μεγάλην μουσικὴν μου συγκίνησιν. Ἡ Γαλλία πάντοτε λογίζεται εὐτυχὴς ἰδίᾳς ἐαυτῆς τὰς ξένας δόξας οἰομένη καὶ ἀποδεικνύουσα αὐταῖς τὸν μέγαν αὐτῆς θαυμασμὸν. Τὸ διάταγμα, ὅπερ καθίστησιν ὑμᾶς μεγαλόσταυρον τῆς Λεγεώνας τῆς τιμῆς φέρει μόνην τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ, ἀλλ’ ἐστὲ βέβαιος ὅτι

πάντες οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ εὐτυχεῖς θὰ ἐλογίζοντο προσυπογράφοντες αὐτό».

Μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ κ. Casimir-Perier παρεκάλεσε τὸν Βέρδην νὰ ἀκούσῃ παρ’ αὐτῷ τὴν δευτέραν πράξιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ὁ Βέρδης φέρων τὴν ἐρυθρὰν τανίαν τοῦ παρασκήνου ἐβῆ ἐν τῷ θεωρείῳ, οἱ πάντες φρενιτωδῶς ἀνευφήμησαν αὐτοῦ. Μετὰ τέλος τῆς δευτέρας πράξεως οἱ μὲν αἰδοὶ δις προσεκλήθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὁ δὲ Βέρδης αὐθις ἀνευφημήθη, χαιρετίζας δὲ τοῖς, ἔχων τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς καρδίας, κατέλιπε τὸ προεδρικὸν θεωρεῖον καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς συνοδείας μετέβη εἰς τὸ θεωρεῖον τῆς διευθύνσεως, ἐνθα συγκινητικὴ συμβαίνει σκηνή. Ὁ κατὰ τρίτῃ πρεσβύτερος τοῦ Βέρδη μελοποιὸς τοῦ Ἀμλέρτου καὶ τῆς γλυκυτάτης Mignon Abroise Thomas ῥίπτεται εἰς τὸν τράχηλον τοῦ μεγάλου συναδέλφου αὐτοῦ, ἐλκύει αὐτὸν πρὸς τὴν καρδίαν καὶ χύνει ἐπὶ τῆς ἐρυθρᾶς τανίας, δι’ ἧς καὶ αὐτὸς πρό τινας ἐπὶ τῇ χιλιοστῇ τῆς Mignon ἐτιμήθη, ἄφθονα δάκρυα.

Τοῦ πέρατος δὲ τῆς παραστάσεως ἐλθόντος, τὸ ἀκροατήριον ἀνευφήμησε τοὺς αἰδοὺς, ἀνευφήμησεν αὐθις τὸν μέγαν διδάσκαλον, ὅστις προέβη εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ θεωρείου. Ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ συγκίνησις ἦν ἀπερίγραπτος. Τοῦτο δὲ δεικνύει καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν κατὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ θεάτρου, ὅπερ ἐλήφθη ἐκ τῆς ἐν τῷ ‘Οθέλλῳ σκηνῆς τοῦ μανδελίου:

Avez toujours vot'mouchoir dans la poche
On ne sait pas ce qui peut arriver !

Τὸ σχῆμα τοῦ Δεσδαίμονος ὑπεδύσατο ἡ διαπρεπὴς Rose Carron, ἥτις ὑπῆρξε θαυμασία, τὸ δὲ τοῦ Ὁθέλλου ὁ Saléza, λίαν ἐπίσης ἐπιτυχών. Ἀλλὰ τὸ κέντρον τῆς ἐπιτυχίας ἦν ὁ τὸ σχῆμα τοῦ Ἰάγου ὑποδυόμενος προαφίλης τοῦ Βέρδη αἰοιδὸς Maurel, ὁ τὸ σχῆμα διαπλάσας ἐν Ἰταλίᾳ.

ΧΡΟΝΙΚΑ. Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὅπως δώσῃ σειρὰν εἰκοσι παραστάσεων ἐν τῷ χειμερινῷ θεάτρῳ Μνηματικῶν Ἰταλικῶς θίᾶσος μελοδραματίων. Ὁ θίᾶσος οὗτος, ὅστις πέρυσι ἦτο ἐν Ἀθήναις, προέρχεται νῦν ἐκ Πόρτ-Σάϊδ τῆς Αἰγύπτου.

— Ὁ Ἰταλικὸς θίᾶσος μελοδραματίων τῆς Ὁμοσπίας ἐξακολουθεῖ καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα τὰς παραστάσεις αὐτοῦ ἐν τῷ χειμερινῷ θεάτρῳ, προσλαμβάνων νέους καλλιτέχνας πρὸς ἐκτελεσὶν καὶ μελοδραμάτων.

— Ἐν Ἀθήναις ἐδιδάχθη κατ’ αὐτὰς νέον δράμα, ἐπιγραφόμενον ἢ Μοναχὴ, ποιηθὲν δὲ ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Εὐγενίας Ζωγράφου. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δράματος ἐλήφθη ἐκ τῆς βυζαντινῆς ιστορίας.

— Τὸ ζήτημα τῶν Δύο Δουκισσῶν Κλέωνος Παγκαβῆ καὶ Victorien Sardon φαίνεται ἰσχυρὰ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἡμετέρου δραματικοῦ, διότι τὸ νέον δράμα τοῦ γαλλοῦ δραματικοῦ ἐπεγράφῃ ἤδη Gismonda. Αἱ δοκιμαὶ τοῦ ἔργου τούτου ἐν τῇ Renaissance διεξάγονται μετὰ ζωηρότητος, ἡ δὲ πρώτη ὠρίσθη τῇ ἐπιούσῃ πέμπτῃ, 13)25 ἐνεστῶτος.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

‘Ο ἐπιούσαντος ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινουπόλεως-Πέραν Τυπολитоγραφεῖον ΝΕΟΛΟΓΟΥ